

31975L0439

25.7.1975

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 194/23

DYREKTYWA RADY
z dnia 16 czerwca 1975 r.
w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych

(75/439/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

wszelkie rozbieżności między przepisami dotyczącymi unieszkodliwiania olejów odpadowych, które są już stosowane lub przygotowywane w różnych Państwach Członkowskich, mogą spowodować nierówne warunki konkurencji, a tym samym bezpośrednio wpłynąć na funkcjonowanie wspólnego rynku; jest więc niezbędne zbliżenie ustawodawstw w tej dziedzinie, zgodnie z art. 100 Traktatu;

wydaje się konieczne, aby zbliżaniu ustawodawstw towarzyszyły działania Wspólnoty, tak aby jeden z celów Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska został osiągnięty za pomocą szerszej ujętych przepisów; konieczne jest ustanowienie pewnych szczególnych przepisów w tym celu; należy odwołać się do art. 235 Traktatu, jako że kompetencje działania w tym zakresie nie zostały przewidziane w Traktacie;

jednym z zasadniczych celów wszystkich przepisów dotyczących unieszkodliwiania olejów odpadowych powinna być ochrona środowiska przed szkodliwymi skutkami ich odprowadzania, składowania lub przetwarzania;

recykling olejów odpadowych może mieć pozytywny wpływ na politykę zaopatrywania w paliwo;

program działań Wspólnot Europejskich w zakresie środowiska ⁽³⁾ podkreśla znaczenie problemu unieszkodliwiania olejów odpadowych bez pociągania za sobą szkodliwych skutków dla środowiska;

ilości olejów odpadowych, w szczególności emulsji, uległy zwiększeniu we Wspólnocie;

skuteczny i spójny system przetwarzania olejów odpadowych, który nie tworzy przeszkód dla handlu wewnątrzspółnotowego ani nie wpływa na warunki konkurencji, powinien mieć zastosowanie do wszystkich takich produktów, nawet tych, które składają się jedynie w części z olejów, oraz powinien przewidywać możliwość ich bezpiecznego przetworzenia w warunkach zadowalających pod względem ekonomicznym;

taki system powinien regulować przetwarzanie, odprowadzanie, składowanie oraz zbieranie olejów odpadowych oraz przewidywać stworzenie systemu zezwoleń dla przedsiębiorstw, które unieszkodliwiają takie oleje, obowiązkowe zbieranie i/lub unieszkodliwianie takich olejów w niektórych przypadkach oraz odpowiednie procedury kontrolne;

w przypadku gdy niektóre przedsiębiorstwa są zobowiązane do zbierania i/lub unieszkodliwiania olejów odpadowych, powinno się umożliwić rekompensatę części poniesionych przez nie kosztów w tym zakresie oraz nieobjętych przez ich dochody, a powyższe rekompensaty mogą być finansowane, między innymi poprzez opłaty nakładane na nowe lub regenerowane oleje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy pojęcie „oleje odpadowe” oznacza wszelkie zużyte produkty półpłynne lub płynne, składające się całkowicie lub częściowo z oleju mineralnego lub syntetycznego,

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 18.7.1974, str. 6.

⁽²⁾ Dz.U. C 125 z 16.10.1974, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. C 112 z 20.12.1973, str. 3.

w tym pozostałości olejowe ze zbiorników, mieszaniny olejowo-wodne oraz emulsje.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia bezpiecznego zbierania i unieszkodliwiania olejów odpadowych.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, tak dalece, jak to możliwe, unieszkodliwiania olejów odpadowych poprzez recykling (regenerację i/lub spalanie w celu innym niż zniszczenie).

Artykuł 4

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia zakazu:

- 1) wszelkiego odprowadzania olejów odpadowych do śródlądowych wód powierzchniowych, gruntowych, wód przybrzeżnych i systemów odwadniających;
- 2) wszelkiego składowania i/lub odprowadzania olejów odpadowych ze szkodą dla gleb oraz jakiegokolwiek niekontrolowanego odprowadzania pozostałości uzyskiwanych z przetwarzania olejów odpadowych;
- 3) wszelkiego przetwarzania olejów odpadowych powodującego zanieczyszczenie powietrza, które przekracza poziom opisany w istniejących przepisach.

Artykuł 5

Gdy cele określone w art. 2, 3 i 4 nie mogą być osiągnięte w inny sposób, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby jedno lub więcej przedsiębiorstw zbierało i/lub unieszkodliwiała produkty oferowane im przez posiadaczy, w miarę możliwości w strefie wyznaczonej dla nich przez właściwe władze.

Artykuł 6

W celu wykonania środków podjętych zgodnie z art. 4 każde przedsiębiorstwo, które unieszkodliwia oleje odpadowe, musi uzyskać zezwolenie.

Zezwolenia udzielają właściwe władze po dokonaniu kontroli instalacji, o ile to konieczne. Władze te określają warunki wymagane przez stan rozwoju technicznego.

Artykuł 7

Posiadacz olejów odpadowych musi, jeśli nie jest w stanie wykonać środków podjętych zgodnie z art. 4, przekazać je do dyspozycji przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw, określonych w art. 5.

Artykuł 8

Posiadacze pewnych ilości olejów odpadowych zawierających zanieczyszczenia przekraczające pewne poziomy procentowe muszą postępować z nimi i składować je oddzielnie.

Właściwe władze ustalają ilości i poziomy procentowe określone w akapicie pierwszym, które mogą się różnić w zależności od kategorii produktu.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa zbierające i/lub unieszkodliwiające oleje odpadowe muszą przeprowadzać te działania w taki sposób, aby nie stwarzać dającego się uniknąć ryzyka zanieczyszczenia wody, powietrza lub gleby.

Artykuł 10

Każde przedsiębiorstwo wytwarzające, zbierające i/lub unieszkodliwiające więcej niż określoną ilość olejów odpadowych rocznie, która zostanie ustalona przez każde Państwo Członkowskie, lecz nie przekroczy 500 litrów, musi:

- prowadzić rejestr ilości, jakości, pochodzenia oraz umiejscowienia takich olejów i ich wywozu oraz otrzymania, w tym daty tych ostatnich, i/lub
- przekazać takie informacje właściwym władzom, na ich żądanie.

Upoważnia się Państwa Członkowskie do ustalenia ilości olejów odpadowych zgodnie z akapitem pierwszym w przeliczeniu na równoważną ilość nowego oleju, obliczonej zgodnie z rozsądnym współczynnikiem konwersji.

Artykuł 11

Każde przedsiębiorstwo, które unieszkodliwia oleje odpadowe, musi przekazać właściwym władzom, na ich żądanie, wszelkie informacje dotyczące unieszkodliwiania lub składowania takich olejów odpadowych lub ich pozostałości.

Artykuł 12

Przedsiębiorstwa, określone w art. 6, podlegają okresowym kontrolom dokonywanym przez właściwe władze, w szczególności gdy chodzi o przestrzeganie przez nie warunków określonych w zezwoleniach.

Artykuł 13

Tytułem wzajemnego ustępstwa za zobowiązania nałożone przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 5 przedsiębiorstwom zbierającym i/lub unieszkodliwiającym mogą zostać przyznane rekompensaty za dostarczane usługi. Rekompensaty takie nie mogą przekraczać rocznych nie znajdujących pokrycia kosztów rzeczywiście odnotowanych przez przedsiębiorstwo, biorąc pod uwagę rozsądny zysk.

Kwota tych rekompensat nie może powodować jakichkolwiek poważnych zakłóceń dla konkurencji oraz sztucznych struktur handlu danymi produktami.

Artykuł 14

Rekompensaty mogą być finansowane, oprócz innych metod, poprzez opłaty nakładane na produkty, które po wykorzystaniu są przekształcane w oleje odpadowe, lub na oleje odpadowe.

Finansowanie rekompensat musi odbywać się zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”.

Artykuł 15

Każde Państwo Członkowskie okresowo przekazuje Komisji informacje dotyczące technicznej wiedzy specjalistycznej oraz zdobytego doświadczenia i wyników uzyskiwanych poprzez zastosowanie środków podjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Komisja przekaze Państwom Członkowskim zbiorcze podsumowanie takich informacji.

Artykuł 16

Co trzy lata Państwa Członkowskie sporządzają sprawozdanie o sytuacji w zakresie unieszkodliwiania olejów w swoich krajach oraz przekazują je Komisji.

Artykuł 17

Państwa Członkowskie wprowadzą środki niezbędne dla wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu 24 miesięcy od jej notyfikacji i niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

Artykuł 18

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zgodnie z niniejszą dyrektywą mogą być stopniowo stosowane do przedsiębiorstw, określonych w art. 6, istniejących w czasie notyfikacji niniejszej dyrektywy, w ciągu czterech lat od powyższej notyfikacji.

Artykuł 19

Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 16 czerwca 1975 r.

W imieniu Rady

R. RYAN

Przewodniczący